

Î N C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiunii „Termoelectrica” în interesele Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 186 împotriva Vasilisei Guslicov cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, și a fost menținută hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 15 mai 2018, S.A. „Termoelectrica” a depus acțiune oblică în interesele CCL nr.186 împotriva Vasilisei Guslicov cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în suma de 5287,16 de lei pentru perioada octombrie 2011 - martie 2018 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.186 din 01 aprilie 2009, încheiat între S.A. „Termoelectrica” (până la redenumire, societatea pe acțiuni „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al societății pe acțiuni ”Termocom” în procedura falimentului) și CCL 186, ultima asumându-și obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A susținut reclamanta că, din cauza neonorării obligațiilor de plată, datoria CCL nr.186 la consumul de energie termică constituie suma de 216486,09 de lei. Totodată, a precizat că, în urma consumului de energie termică, CCL nr.186 a prestat în continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv energie termică, la toți proprietarii/ chiriașii/ locatarii apartamentelor/incăperilor locuibile și nelocuibile ale blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor.

A notat reclamanta că, în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, CCL nr.186 are obligația să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei, pentru a stinge creanța sa față de SA”Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii cu datoriile restante.

A mai indicat reclamanta că, CCL nr.186 nu a acționat în judecată pe pârâta, Vasilisa Guslicov, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 5287,16 de lei, pentru perioada octombrie 2011 - martie 2018, din cauza lipsei mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și alte cheltuieli de judecată.

A considerat reclamanta că, este în posibilitate de a înainta prezenta acțiune oblică, dat fiind faptul că, CCL nr.186 nu are surse financiare destule pentru a depune cerere de chemare în judecată.

A mai precizat reclamanta că, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată pârâta nu a întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

A solicită reclamanta încasarea de la Vasilisa Guslicov în beneficiul CCL nr.186 datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 5287,16 de lei, pentru perioada octombrie 2011 - martie 2018, precum și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea cu privire la excepția de tardivitate înaintată de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun. Pretenția S.A. „Termoelectrica” în interesele C.C.L. nr.186 împotriva Vasilisei Guslicov cu privire la încasarea datoriei în suma de 3112,91 de lei formată pentru consumul energiei termice în perioada octombrie 2011 - aprilie 2015 a fost respinsă, ca tardivă. În rest, cererea privind excepția de tardivitate, a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost admisă parțial acțiunea depusă de S.A. „Termoelectrica” în interesele C.C.L.186, a fost încasat de la Vasilisa Guslicov în beneficiul C.C.L. nr.186 datoria pentru consumul energiei termice acumulate și neachitate pentru perioada mai 2015 - martie 2018, inclusiv, în suma de 2174,25 de lei. A fost încasat de la Vasilisa Guslicov în beneficiul S.A. „Termoelectrica”, suma de 270 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 iulie 2020, Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 16 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanței în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, și a fost menținută hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 512 alin.(1), art. 572 alin.(1) și (2), art.971 Cod Civil (în redacția de până la 01 martie 2019), precum și prevederile art.51 alin.(1) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, art.25 alin.(1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr.1402-XV din 24 octombrie 2002, dispozițiile pct.17, pct.18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, și a conchis că, prima instanța just a dispus încasarea de la Vasilisa Guslicov în beneficiul C.C.L. nr.186 datoria pentru consumul energiei termice acumulate și neachitate pentru perioada mai 2015-martie 2018 inclusiv, în suma de 2174,25 de lei.

La caz, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantei precum că, nu este clară modalitatea de calcul a plăților lunare pentru energia termică, or, aceasta a fost calculată în conformitate cu pct.8 și pct.8¹ din Anexa nr. 7 „Condițiile deconectării/reconectării individuale de la/la sistemul de încălzire” a Regulamentului

cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Concomitent, instanța de apel a menționat că, potrivit procesului-verbal din 03 iunie 2019 privind controlul instalațiilor termice de încălzire întocmit de către reprezentantul SA „Termoelectrica” și reprezentantul C.C.L nr.186 s-a constatat cu certitudine că, blocul locativ din str. Mihai Sadoveanu 30/1 este dotat cu etaj tehnic (subsol) unde sunt amplasate rețelele inginerești, inclusiv rețelele intra bloc de încălzire (f.d.89), iar apartamentul nr.34, este supus regimului juridic al proprietății în condominiu, iar potrivit art.14 alin.(5) din Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, fiecărui proprietar/ chiriaș de locuință îi revine sarcina de a achita plata pentru întreținerea și reparația proprietății comune, mărimea căreia este proporțională cotei-părți deținute și se determină conform tarifului aprobat în modul stabilit.

Prin prisma prevederilor art.21 din Legea privatizării fondului de locuințe nr.1324-XII din 10 martie 1993, art.14 alin.(5) din Legea condominiului în fondul locativ, pârâta-apelantă Vasilisa Guslicov, este impusă la plata cheltuielilor comune de întreținere a blocului locativ, inclusiv la plata energiei termice utilizată pentru încălzirea spațiilor comune - subsolul. Aceasta și este specificul deținerii în proprietate a apartamentelor în blocul locativ. Proprietarul nu este limitat doar la ceea ce e inclus în apartament nemijlocit, cât și la bloc în ansamblu, proporțional cotei-părți deținute.

La caz, instanța de apel a menționat faptul că, prin Hotărârea Guvernului nr.628 din 20 mai 2016, cu privire la modificarea și completarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, Anexa nr.7 a fost completată cu pct.86 cu următorul conținut: „În cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice (etaje tehnice și subsoluri), iar în apartamentul (încăperile locuibile în cămine) deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începând cu 01 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, stabilită în punctele 8, 8¹, 8², 8³, în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).”

Astfel, prin prisma modificărilor operate supra, instanța de apel a apreciat critic, poziția apelantei referitor la necesitatea întrunirii cumulative a condițiilor stipulate în pct. 8, Anexa nr.7 al acestui Regulament, or, odată ce blocul a fost conceput inițial cu încălzire centralizată, acesta dispune de loc de uz comun, subsol, încălzit prin țevile încălzirii centralizate, fiind menținută temperatura minimală pentru întreținerea acestei sisteme comune, precum și a altor sisteme comune în bloc, precum: neadmiterea înghețului sistemului de aprovizionare cu apă și canalizare, a cablajelor de electricitate și a rețelelor de comunicații, menținerea temperaturii pentru evitarea creării mușgaiului și astfel risipirea părților din blocul locativ în integru, corespunzător și proprietarilor părții din bloc - ap.34, le revine obligația de participare la suportarea cheltuielilor de întreținere.

Instanța de apel a remarcat faptul că, obligația de întreținere a blocului nu este legată neapărat de faptul tranzitării țevilor de încălzire centralizată prin apartamentul

concret, fiind suficient să fie aprovizionat cu agent termic spațiul de uz comun, care asigură constructiv menținerea în stare normală a blocului.

În această ordine de idei, instanța de apel a punctat că, reieșind din calitatea de proprietate în condominiu, cu aplicarea prevederilor pct.81 din Anexa nr.7 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, pentru menținerea activității normale a sistemelor intrabloc, în locurile de uz comun, precum este demisolul, pârâtei/apelante îi revine sarcina achitării cotei-părți din tarif.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut și faptul că, pârâta/apelantă nu a manifestat dezacord cu ordinele de plată care au fost înaintate lunar spre plată, din contra le-a recepționat lunar și acest fapt denotă acordul tacit cu actele de plată înaintate, or, nici un ordin de plată, în calitate de acte administrative nu au fost contestate în ordinea și condițiile legii despre incorectitudinea sau ilegalitatea acestora, astfel acestea până la moment sânt în vigoare și produc efecte juridice iar potrivit Hotărârii de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, pct. 17, 18 obligația de plată survine în baza facturilor lunare.

La caz, instanța de apel a reținut că, prima instanța just a dispus încasarea de la Guslicov Vasilisa în beneficiul CCL nr.186 datorita pentru consumul energiei termice acumulate și neachitate pentru perioada mai 2015 - martie 2018 inclusiv, în suma de 2174,25 de lei, a determinat corect raportul juridic dedus judecătii, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Referitor la cheltuielile de judecată privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5020 de lei, pe care partea apelantă susține că instanța de fond a omis să se expună, instanța de apel a considerat că urmează a fi respinse, deoarece este eronată poziția apelantei precum că, asupra cheltuielilor de judecată pe care instanța de fond a omis să se expună, urmează să se expună instanța de apel, fapt contrar prevederilor art.250 alin.(1), lit.c) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, instanței de apel, a remarcat faptul că, apelanta-pârâtă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

La 29 septembrie 2021, Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe, în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

A mai relatat că, instanțele de judecată inferioare au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, astfel concluziile instanțelor de judecată inferioare fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aceste încălcări au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 18 mai 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces pentru cunoștință prin intermediul poștei electronice la 27 iulie 2021 (f.d.251-Vol.I). Prin urmare, cererea de recurs declarată de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun se consideră depusă în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 07 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 18 octombrie 2021, SA „Termoelectrica” a depus referință, prin care a solicitat de a considera recursul declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, ca fiind inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Vasilisa Guslicov, reprezentată de avocatul Igor Gargaun, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru